

ningsraadet har erklæret, at de ikke er i Overensstemmelse med de generelle Regler, og man gaar ind paa, at Eenmandsbetjeningen af Rangermaskiner o. s. v. gennemføres i saa stort Omfang, som der her er Tale om. Jeg forstod endda paa det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at skønt han erkendte, at der var en meget stor Brist i hans Argumentation og Logik, vilde han dog stemme for, at man afskedigede fast Telegrafpersonale. Til Trods for de mange smukke Ord — som det ærede Medlem fremførte, der skulde danne en Grundvold for hans Opfattelse —, smukke Ord om, at man dog vilde bevare de faste Tjenestemænd, og til Trods for, at han indrømmede, at der var noget mindre logisk i det, gaar det ærede Medlem Hr. Korsgaard alligevel med til at stemme for Ændringsforslagene Nr. 76 og 79 vedrørende de faste Tjenestemænd under Telegrafvæsenet.

Den højtærede Minister udtalte, at Lønningsraadet havde ingen Beføjelse til at udtale sig om andet end den højeste Tjenestetid. Mig bekendt har Lønningsraadet heller ikke udtalt sig om andet. For øvrigt maa jeg sige, at Lønningsraadet har i Henhold til Tjenestemandsløven Beføjelse til at udtale sig om alt, hvad det bliver spurgt om, idet der nemlig er givet Ministerierne Adgang til at indhente Lønningsraadets Erklæring om en hvilken som helst Sag vedrørende Tjenestemændene og deres Forhold. Men Lønningsraadet har i dette Forhold kun udtalt sig om, hvad det var beføjet til i den Forbindelse, nemlig om den højeste Tjenestetid, og det er paa disse to Punkter Lønningsraadet har udtalt, at det ansaa de Regler, som er truffet for Statsbanerne for stridende mod de generelle Regler.

Den højtærede Minister henviste mig til Tjenestemandsløvens Bestemmelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt De samvirkende Fagforbunds Formand kunde deltage i Forhandlingerne eller ikke, og den højtærede Minister erklærede, at der var ganske vist nogle Værkstedsarbejdere, som ikke var egentlige Tjenestemænd, som havde haft Ret til at medbringe deres Forbundsformand. Den højtærede Minister ved jo meget vel, at Værkstedsarbejderne er Tjenestemænd, og at de efter Tjenestemandsløven er underkastet ganske de samme Forhandlingsregler som andre Tjenestemænd, at altsaa ogsaa § 26 gælder for dem som for andre. Og den højtærede Minister ved jo, at der er en mangeaarig Praksis for, at Smedene i Værkstederne, som altsaa er Tjenestemænd, har haft som officiel Forhandler den nu

afdøde Formand for Statsmedeforbundet I. A. Hansen, og i Øjeblikket anvender hans Efterfølger, Kjærgaard, og at de øvrige Værkstedsarbejdere anvender Karetmagerforbundets Formand som Forhandler. Den højtærede Minister burde derfor efter min Opfattelse ikke — jeg beklager, at Ministeren har gjort det — have afvist Dansk Jernbaneforbunds Krav om ved denne ekstraordinære og vigtige Forhandling om Arbejdstid — det er første Gang, det er krævet — at medbringe De samvirkende Fagforbunds Forretningsfører som Forhandler. Selv om den højtærede Minister med Tjenestemandsløven i Haanden vil hævde, at Forbundet ikke i Løven kan hente nogen Ret til at medtage De samvirkende Fagforbunds Formand — hvad jeg i øvrigt vil bestride, for der staar ikke i Løven, at det er forbudt, jeg bestrider det ogsaa under Hensyn til den Praksis, som allerede eksisterer for de øvrige Forbunds Vedkommende —, saa havde Ministeren i hvert Fald ikke begaaet nogen Ulovlighed ved at tillade det, og jeg vilde tro, at der kunde være kommet et rimeligere og et for Forholdet mellem Ministeren og hans Personale bedre Resultat ud, hvis en saadan Forhandling havde fundet Sted.

Jeg kan ikke se, at den højtærede Ministers Udtalelser og Forklaring her i Dag byder paa nogen som helst Oplysning, der kan give de Konservative en anden Opfattelse af, hvad Ministeren har tilsigtet, end den, de havde faaet ved Meddelelser i Finansudvalget, og jeg kan ikke se, med hvilken Begrundelse de Konservative nu vil kunne slutte sig til disse Ændringsforslag, naar de ikke kunde det i Finansudvalget. Jeg kan ikke se, hvad det konservative Folkepartis Partimødes enstemmige Beslutning, saaledes som den er refereret, mod Tjenestetidsreglerne betyder, hvis man kan tage de Udtalelser, som Ministeren her er fremkommet med, for gode Varer.

Ministeren har erklæret, at han ikke vilde undlade at afskedige fast Personale ved Statsbanerne; han haaber, han kan undgaa det, men under dette Udtryk: at undgaa at afskedige fast Personale indbefatter Ministeren det, at han lader en Del af Personalet gaa for halv Løn. Altsaa, Ministeren vil under Trusel om Afsked tvinge Tjenestemændene ned paa halv Løn i tre Aars Tid, og naar han faar tilstrækkelig mange tvunget ned paa dette, vil han sige: Jeg har ikke afskediget noget fast Personale. Ministerens Fremgangsmaade vil medføre, at de paagældende, hvoriblandt mange gifte og Familieforsørgere, kommer i 2—3